

Almindelighed og for de enkelte Love, som bliver forelagt dette høje Ting i denne Samling. Dette gælder saaledes Forhandlingen om Skattelovene, hvor Spørgsmaalet om Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter vel skal finde sin Afgørelse, og hvor der bliver Forhandling om Luksus-skatte eller Forbrugsskatte, hvorved den kan rammes, som ikke forstaar, at Tiden kræver og maner til Sparsommelighed.

Der er en Linie indenfor vor nuværende Skattelovgivning, som jeg ønsker at omtale, fordi den efter min Mening ikke vedblivende kan følges. Jeg tænker her paa Formuebeskatningen. Forholdet er dette, at den Mand, som er ligeglad og lader staa til, Aar efter Aar bruger alt, hvad han erhverver, undgaar Formueskatten, men den flittige og sparsommelige, den, der lægger sig en lille Reservefond til Side, maaske ved selv at give Afkald paa et eller andet, skal ikke blot een Gang, men Aar efter Aar betale — vi kan for Resten godt sige en Bøde, fordi han vil sikre sig overfor en økonomisk vanskelig senere Tid uden at falde det offentlige til Byrde. Dette, synes jeg, er at straffe den flittige Mand og at belønne Ødelanden, hvilket dog sikkert ikke er Statens Opgave.

Spørgsmaalet om Fremme eller Ophjælpning af vort Lands store Evhverv som Landbrug, Industri, Haandværk, Handel, Skibsfart maa efter min Mening ogsaa ordnes, ikke efter Klassepolitik, men efter fælles borgerlige Principper. Landbruget er omtrent det eneste Erhverv, som i Øjeblikket er i Virksomhed, men dets Konjunkturer er stærkt nedadgaende, og det er derfor udelukket, at det alene vedblivende kan bære alle Byrderne, Skatter, Arbejdsløshedsunderstøttelse o. s. v. Vi maa alle, uanset hvilket Samfundslag vi tilhører, være stærkt interesserede i, at alle Landets Erhverv kommer til at fungere, men her er ikke Tale om et Enten—eller, men om et Baade—og, ikke om at hjælpe et enkelt Erhverv paa andre Erhvervs Bekostning, men at arbejde paa, at alle Erhverv kan komme i Gang snarest muligt. Dette maa sikkert være en af de allervigtigste Opgaver for Rigsdagen.

Der vil ogsaa i denne Samling forventelig blive forelagt vigtige Love angaaende vor Folkekirke og vor kristne Folkeskole. Jeg vil haabe, det maa lykkes Regeringen at faa disse Love gennemført i en saadan Skikkelse, som det danske Folks Flertal ønsker. Kirke og Skole har arbejdet godt sammen under de nuværende

Kaar og gennem Tiderne været til stor Velsignelse for vort Folk. Jeg tror ikke, man skal gaa til store og stærkt radikale Forandringer; paa dette Omraade er det danske Folk konservativt.

Jeg skal derefter tillade mig at omtale et Par Forhold fra Fyns Stift. Stormfloden den 24. Oktober har jo forarsaget store Ødelæggelser i vort Land, og det er ogsaa i høj Grad gaaet ud over Odense Amt. Dette gælder særlig Bogense-Egnen, Hasmark Strand, Stige By, Lodsejerne langs Odense Fjord og Kanal samt Middelfart-, Munkebo- og Kerteminde-Egnen, og efter en foreløbig Opgørelse maa Skaden anslaaes for Odense Amts Vedkommende til ca. 1 Mill. Kr. Efter det nøje og mangeaarige Kendskab, jeg har til Odense Amt og til de Steder, som har lidt Vandskade, ønsker jeg at udtale, at disse meget store Tab ikke kan bæres af de paagældende Ejere alene eller af vedkommende Kommuner, og jeg skal derfor tillade mig at bede saavel den højtærede Regering som dette høje Ting om at tage med meget stor Velvillie mod de indkommende Andragender om Statshjælp i Anledning af Stormfloden.

Paa Kirkeministerens Budget er der opført en 2-aarig Bevilling paa 50 000 Kr. til en Kirke i St. Knuds Sogn i Odense. Jeg vil gerne udtale en Tak til den højtærede Minister for, at dette Tilskud er medtaget for indeværende Aar. St. Knuds Sogn har nu ca. 24 000 Indbyggere og vokser stadig. Menigheden har selv indsamlet ca. 170 000 Kr. til Kirken, og det er Tanken, saafremt Statstilskuddet bliver bevilget, at paabegynde Arbejdet snarest muligt i det kommende Foraar. Herved vil en Stab af forskellige Arbejdere kunne faa Beskæftigelse, idet en stor Del saavel af Statens Tilskud som af de af Menigheden indsamlede 170 000 Kr. vil blive anvendt til Arbejdslønninger. Samtidig vil der ved Kirkens Opførelse og ved Opretelsen af et nyt Sogn skabes gode kirkelige Forhold. Kirkekomiteen har bedt mig bringe den højtærede Kirkeminister Komiteens bedste Tak, hvilket jeg herved benytter Lejligheden til, idet jeg tillader mig at anbefale det foreslaede Tilskud.

Dernæst vil jeg gerne omtale Forholdene ved Skaarup Statsseminarium. Under den forrige Regering blev der paa nævnte Seminarium ansat en ny Forstander, nemlig Dr. Eduard Larsen. Der blev den Gang fra flere Sider endogsaa meget stærkt gjort opmærksom paa, at Dr. Larsen ikke egnede sig til denne Stilling;